

2. PORANIĆ SIĘ (1) *vb pf*

o jasne; w *inf* a jasne; w *imp* pochylone; w pozostałych formach -a-, [-ã-].

[*inf* poranić [się]. ◇ *fut* 2 sg poranisz się.] ◇ *praet* 1 sg m poraniłem się. ◇ [3 sg m poranił się. ◇ 3 pl subst poraniły się. ◇ *imp* 2 sg porań się.]

Sł stp brak, *Cn* notuje, *Linde* także XVII – XVIII w.

1. *Wstać wcześniej; surgere Mącz, PolAnt: De multa nocte surrexi, Twárdo w noc poraniłem sie. Mącz 78b; [Równie zacny Eneász poranił sie [Eneas se matutinus est] zątem/ Ten szedł z Pálántem fynem/ ten z wiernym Achátem VergKoch 231 (Linde)].*

[*poranić się do kogo: Iefli się w czas nawróciłz ku Bogu (marg) wł. iefli się ty poraniłz do Bogá (álbo/ iefli ráno szukác będziefz) (-) [Si tu mane quaesieris Deum; Si tu mane surrexeris ad Deum] á będziefz się modlił wšzechmocnemu. BudBib Iob 8/5 (Linde).]*

2. [*Udać się spiesznie, pospieszyć się; mane accelerare a. ire, diluculo venire Cn:*

poranić się do kogo, do czego: Trzy Márye zász [...] Málci więcey nákuپیły Do grobu sie poraniły/ Aby ciało pomázáły MorawRozm E4; Vyzryłzli [!] gdzie człeká mądrogo/ porań się do nie⁸⁰ BibRadz Eccli 6/36 (Linde).

poranić się od kogo: Confolavi me valde z śmiełnich zártów iego/ Nec fe (marg) poranić. (-) poft vulnerare potebam od niego. Potkanie 30.]

Synonim: 2. pośpieszyć się.

Formacje współrdzenne cf PORANIAĆ SIĘ.

Cf PORANIENIE SIĘ